

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

8. märts 2017,

seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias

(CON/2017/6)

(2017/C 132/01)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

Euroopa Keskpank (EKP) sai 3. jaanuaril 2017 ja 17. veebruaril 2017 Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt taotluse arvamuse esitamiseks seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses tagamata võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias⁽¹⁾ (edaspidi „ettepanek direktiivi kohta“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepanek direktiivi sätteid mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) põhiülesannet liidu rahapoliitika rakendamisel vastavalt aluslepingu artikli 127 lõikele 2, ja EKPSi kaasabi finantsüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamises, millele osutab aluslepingu artikli 127 lõige 5, ning EKP ülesandeid, mis on seotud krediidiasutuste finantsjärelvalve poliitikaga, millele osutab aluslepingu artikli 127 lõige 6. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanka kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

- 1.1. EKP toetab ettepanekut direktiivi, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁽²⁾ seoses liidu krediidiasutuste ja muude asutuste tagamata võlainstrumentide järjestusega maksejõuetusmenetluse hierarhias, ning mis moodustab osa laiemast seadusandlike ettepanekute paketist, millega muudetakse liidu finantsteenuste õigusraamistikku⁽³⁾. Direktiivi 2014/59/EL artikli 108 muudatuste eesmärk on parandada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kasutamist vastavalt direktiivile 2014/59/EL ning soodustada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kogu kahjumikatmisvõime standardi nõudeid⁽⁴⁾ krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõime kohta. Muudatused annavad krediidiasutustele ja muudele asutustele täiendava võimaluse viia oma tegevus vastavusse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kogu kahjumikatmisvõime standardi nõuetega ning parandada nende kriisilahenduskõlblikkust, piiramata seejuures vastavat rahastamisstrateegiat. Asjaomane reform tuleks ellu viia nii kiiresti kui võimalik, et toetada krediidiasutuste ettevalmistusi uutele nõuetele vastavuse tagamiseks, eriti juhul kui nimetatud asutustel on raskusi kahjumikatmiskohustuste vajaliku taseme saavutamisel (allutamise vajaduse korral) ning turgude suutlikkus võtta kiiresti vastu suures mahus uusi emissioone võib olla piiratud.

⁽¹⁾ COM(2016) 853 final.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/59/EL, 15. mai 2014, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁽³⁾ EKP sai nõukogult taotluse arvamuse esitamiseks komisjoni laiemal seadusandlike ettepanekute paketi kohta ning EKP arvamus asjaomaste ettepanekute kohta võib hõlmata käesoleva arvamuse teemaga seotud täiendavaid märkusi, eelkõige „kõlblike kohustuste instrumente“ käsitlevate ettepanekute osas.

⁽⁴⁾ Vt finantsstabiilsuse nõukogu dokumenti „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet“, 9. november 2015, avaldatud finantsstabiilsuse nõukogu veebilehel www.fsb.org.

- 1.2. EKP jagab komisjoni seisukohta, mille kohaselt on siseturul kriisilahenduse korral teatavate pankade võlausaldajate käsitlemiseks vaja kehtestada ühtsed normid, et vähendada kahjumikatmis- ja rekapiitaliseerimisvõimet käsitlevate riigisiseste õigusnormide lahknevust, mis võib moonutada konkurentsi siseturul. EKP juhib tähelepanu, et normide ühtlustamine asjaomases valdkonnas on eelkõige vajalik finantsstabiilsuse hoidmiseks ning tõhusa ja tulemusliku kriisilahenduse toetamiseks, sh kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi piiriüleseks kasutamiseks kooskõlas direktiiviga 2014/59/EL, ning emitentide ja investorite ebakindluse vähendamiseks.
- 1.3. EKP kordab oma seisukohta, ⁽¹⁾ mille kohaselt võib võlausaldajate hierarhia ühtne raamistik liidu tasandil, sealhulgas võlainstrumentide ja muude sarnaste finantsinstrumentide allutamise raamistik kriisilahenduses ja/või maksemenetluses, aidata kaasa finantsteenuste turu lõimumisele liidus ning toetada EKP rahapoliitika- ja järelevalveülesandeid ühtses järelevalvemehhanismis.
- 1.4. EKP hinnangul võimaldab ettepanud direktiiv vaid osalist ühtlustamist ning pankade maksejõuetusmenetluse krediidinõuete hierarhia edasiseks ühtlustamiseks oleks vaja täiendavaid reforme. Eelkõige peaks liidu õigusaktides ette nägema astmelisel lähenemisel põhineva hoiustajate eelisõiguste korra. See parandaks kriisilahenduskõlblikkust, kehtestades võlausaldajate hierarhia ning toetades kahjude jaotamist pankade tagamata võlainstrumentide vahel enne teatud kohustuste täitmist, vähendades samal ajal „ühtki võlausaldajat ei panda halvemasse positsiooni kui tavapärase maksejõuetusmenetluse puhul“ põhimõttega seonduvaid probleeme ⁽²⁾.

2. Konkreetsed tähelepanekud

2.1. Uus „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide varaklass

EKP toetab ettepanud direktiivi, mille kohaselt luuakse uus „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide varaklass, millel on maksejõuetusmenetluses madalam nõudeõiguse järk kui tavalistel tagamata võlainstrumentidel. Nimetatud madalam nõudeõiguse järk kehtestatakse õigusraamistikuga, mis järgib nn „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide emissiooni lepingutingimustes sätestatud lepingulist allutatuse korda.

- 2.1.1. Uuele „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide varaklassile kehtestatava üheaastase algse tähtaja nõude osas on EKP seisukohal, et krediidiasutustel ⁽³⁾ ja teatud muudel asutustel peaks võimaldama emiteerida „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente algse tähtajaga, mis on kas pikem või lühem kui üks aasta. Kuigi ühest aastast lühema algse või järelejäänud tähtajaga „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentid ei vasta kõlblike kohustuste miinimumnõude ja kogu kahjumikatmisvõime standardi nõuetele, võiks asjaomaseid instrumente siiski kriisilahenduse korral teisendada, suurendades seeläbi asutuse kahjukatmisvõimet. EKP märgib, et „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide emiteerimine algse tähtajaga, mis on pikem kui üks aasta, aitaks positiivselt pikendada asjaomase varaklassi keskmist tähtaega ning parandada seeläbi asutuse kriisilahenduskõlblikkust.
- 2.1.2. Nõude osas, mille kohaselt peavad „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidel puuduma tuletisinstrumentide tunnused, oleks otstarbekas kaaluda, kas tuletisinstrumenti tunnustega seonduvaid küsimusi oleks käesolevas etapis võimalik täpsustada, näiteks regulatiivsete tehniliste standardite väljatöötamise kaudu.
- 2.1.3. EKP on arvamusel, et ettepanud õigusraamistik „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide tingimustele vastava lepingulise allutatuse tunnustamiseks uue varaklassina ei oleks vastuolus liikmesriikide kohustusliku allutatuse korraga ⁽⁴⁾. Ettepanud direktiiv sätestab, et „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidel on madalam nõudeõiguse järk kui „tavalistel tagamata nõuetel, mis tulenevad riigi õiguse tavapärasest maksejõuetusmenetluses võlainstrumentidest kõrgeima nõudeõiguse järguga võlainstrumentidest“. Asjaomast lähenemist on keeruline järgida liikmesriikides, kus kõrgema nõudeõiguse järguga

⁽¹⁾ Vt näiteks arvamused CON/2016/28, CON/2016/7 ja CON/2015/31. Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Vt arvamuse CON/2016/28 punkt 3.1.2 ja arvamuse CON/2015/35 punkt 3.7.1.

⁽³⁾ Juhime tähelepanu, et „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente võib emiteerida ka tütarettevõtja sisemise kõlblike kohustuste miinimumnõudena ühtse kontrollpunkti strateegia elluviimiseks, ning asjaomased instrumentid tuleks teha kättesaadavaks ka kahju katmiseks kriisilahenduseelses faasis, mil tütarettevõtja kui emiteerija suhtes kriisilahendust ei algatata.

⁽⁴⁾ Riikide kriisilahendusraamistike osas, millega sätestatakse kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võlainstrumentide kohustuslik allutatatus vt arvamused CON/2016/28 ja CON/2015/31.

tagamata võlakirjade kohustuslik allutatus on kehtestatud riigisisese õigusega⁽¹⁾ ning kus asjaomaste instrumentide suhtes kehtib kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste hulgas madalaim nõudeõiguse järk. Sellistes jurisdiktsioonides võiks ettepannud direktiiv täpsustada, et „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentid on samaväärsed (pari passu) kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võlainstrumentidega, mis on juba kohustuslikult allutatud. Võlausaldajate nõuete hierarhia täiendav eristamine muu (madalama) nõudeõiguse järguga „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidest ei ole ilmselt vajalik. Liikmesriikides, mis kohaldavad kohustuslikku allutatust, on krediitiasutustel võimalik kasutada kahju katmiseks olemasolevaid kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente, ilma kohese vajaduseta emitteerida uusi „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumente. Selleks, et ühtlustada kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võlainstrumentide allutatust võlausaldajate nõuete hierarhias ning soodustada asjaomaste võlainstrumentide ühisturu tekkimist, oleks otstarbekas lisada ettepannud direktiivi sätte, mille kohaselt tagatakse pärast olemasolevate kohustuslikult allutatud võlakirjade tähtaja lõppemist allutatavate uute kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide emissiooni vastavus kohastel juhtudel (nt tuletisinstrumentide tunnuste puudumisel) „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide suhtes kehtestatud korrale.

- 2.1.4. Tuleb selgitada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 575/2013⁽²⁾ ja direktiivis 2014/59/EL sätestatud allutatuse nõuete tähenduses on lisaks „eelisnõudeõiguseta“ kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide uuele varaklassile kõlblikud ka kohustuslikult allutatud või struktuurselt allutatud kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentid vastavalt „kõlblikele kohustusinstrumentidele“ kohaldatavatele kriteeriumidele.

2.2. Üleminekusätted

EKP juhhib tähelepanu selgitamise vajadusele ettenähtud üleminekusätete osas, mida kohaldatakse kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentidele, mille tähtaeg ei ole uue korra jõustumisel veel lõppenud, sealhulgas vajalikud õiguste kaitse sätted (vt punkt 2.1.3). Täpsustamine on vajalik õiguskindluse tagamiseks investoritele ja emitentidele üleminekuperioodil. EKP arusaama kohaselt jätkatakse riigisisese õiguse kohaldamist võlainstrumentidele, mille tähtaeg ei ole ettepannud direktiivi jõustumise kuupäeval lõppenud. Samuti leiab EKP, et ebaselgust võib tekitada ka uutele emissioonidele kohaldatav õiguskord ajavahemikul, mis jääb ettepannud direktiivi jõustumise kuupäeva ning uue korra riigisisesse maksejõuetusõigusse ülevõtmise kuupäeva vahele. Eelkõige tuleks uuesti kaaluda ettepannud direktiivis sätestatud riigisisese õiguse kohaldamise lõppkuupäeva, kuna hetkel eelneb see ettepannud direktiivi jõustumise kuupäevale. Arvesse peaks võtma asjaolu, et riigisisese maksejõuetusõiguse muudatuste jõustumine pärast ettepannud direktiivi ülevõtmist võib samuti võtta aega.

2.3. Üldine hoiustajate eelisõiguste kord

- 2.3.1. EKP peab otstarbekaks üldise, astmelisel lähenemisel põhineva hoiustajate eelisõiguste korra sätestamist liidu õiguses⁽³⁾. Asjaomane kord oleks mõeldud täiendusena ettepannud direktiivis sätestatud ettepanekutele. Tavaliselt on üldise hoiustajate eelisõiguste korra kohaselt kõikidel hoiustajate nõuetel kõrgem nõudeõiguse järk kui tavalistel tagamata eelisnõudeõiguseta võlausaldajatel, ning astmelise hoiustajate eelisõiguste korra kohaselt on kindlustatud (või tagatud) hoiustel kõrgem nõudeõiguse järk kui kõlblikel hoiustel, kuid kindlustamata hoiustel on siiski kõrgem nõudeõiguse järk kui muudel kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustel⁽⁴⁾. Oluline on märkida, et direktiiv 2014/59/EL ei keela liikmesriikidel kehtestada üldist hoiustajate eelisõiguste korda riigisiseses õiguses,⁽⁵⁾ ning mitmed liikmesriigid on seda ka teinud⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Käesoleval juhul tähendab kohustuslik allutatus emitendi suhtes kohaldataval kohustuslikul raamistikul põhinevat tagamata võlainstrumentide allutatust, mis ei ole võlainstrumenti tingimuste kohaselt allutatud (st. lepinguline allutatus).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽³⁾ Vt arvamuse CON/2016/28 punkt 3.1.2 ja arvamuse CON/2015/35 punkt 3.7.1. Vt ka EKP 4. aprilli 2013. aasta pressikonverentsil EKP presidendi esitlusele järgnenud küsimuste ja vastuste protokoll, mis on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Vt organisatsiooni International Association of Deposit Insurers dokument „Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems“, november 2014, lk 8. Näiteks on üldine (riigisisene) hoiustajate eelisõiguste kord kehtestatud USA õiguses 1993. aastal. Maksejõuetu kindlustatud depositooriumi likvideerimisel annab seadus eelisõiguse asutuse riigisisestele hoiustele asutuse muude üldiste või kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste ees. Vt USA koodeksi 16. peatüki 12. jaotise paragrahvid 1821(d)(11)(A) ja 1813(l)(5)(A).

⁽⁵⁾ Vt arvamuse CON/2016/28 punkt 3.1.3.

⁽⁶⁾ Vt Itaalia pangandusseaduse (nr 385, 1.9.1993) artikkel 91, Sloveenia pankade kriisilahendus- ja likvideerimismenetluse seaduse (nr 44/2016) artikkel 207 ja Kreeka pangandusseaduse (nr 4261/2014) artikkel 145A.

- 2.3.2. EKP märgib, et nõudeõigusjärgu kehtestamine kõikidele hoiustele aitab parandada kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamist kriisilahenduse olukorras, kuna kriisilahendusametluses on võimalik teisendada muid pankade tagamata võlainstrumente enne hoiuseid, minimeerides „ühtki võlausaldajat ei panda halvemasse positsiooni kui tavapärase maksejõuetusmenetluse puhul“ põhimõttest tulenevate kompensatsiooninõuete riski. Pankade kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võlainstrumentide teisendamisel on väiksem ülekandumisrisk kui kohustuste puhul, näiteks hoiuste puhul. Seetõttu aitaks üldine hoiustajate eelisõiguste kord pankade kõrgema nõudeõiguse järguga tagamata võlakirjade teisendamist tõhustada ja usaldusväärsemaks muuta, toetades seeläbi tulemuslikku kriisilahendust ning vähendades kriisilahendusfondi kasutamist ⁽¹⁾.
- 2.3.3. Lisaks kriisilahenduskõlblikkuse parandamisele aitaks astmelisel lähenemisel põhinev üldise hoiustajate eelisõiguste korra kehtestamine liidus võlausaldajate nõuete hierarhiat käsitlevat liidu õigust täiendavalt ühtlustada ⁽²⁾.
- 2.3.4. Direktiivis 2014/59/EL sätestatud kehtiva korra kohaselt on liikmesriik kohustatud tagama, et tavapärase maksejõuetusmenetluse suhtes kohaldatav riigisisene õigus annaks tagamata nõuete osas kõrgema nõudeõiguse järgu kuni 100 000-eurose hoiuse tagamise ulatusega hoiustele („tagatud hoiused“), mis on tagatud hoiuste tagamise skeemiga ⁽³⁾. Teise järgu nõudeõigus antakse eraisikute või mikro-, väikeste või keskmise suurusega ettevõtete kõlblikele hoiustele, mis ületavad 100 000-eurost hoiuse tagamise ulatust ⁽⁴⁾. Suurteil ettevõtete hoiustel on madalam nõudeõiguse järk - tavaliselt on nad samaväärsed (pari passu) krediitiasutuste tavaliste tagamata võlausaldajate muude nõuetega vastavalt riigisisesele õigusele. EKP arusaama kohaselt sätestatakse muude eelisnõudeõigusega nõuete (nt maksunõuete ja töötasunõuete) nõudeõiguse järk riigisisese õiguses. Üldine, astmelisel lähenemisel põhinev hoiustajate eelisõiguste kord on võimalik sätestada kolmanda nõudeõiguse järgu kehtestamisega direktiivi 2014/59/EL artiklis 108 muudele hoiustele, näiteks suurte ettevõtete hoiustele, krediitiasutuste hoiustele, investeerimisfondidele, pensionifondidele jne, mille nõudeõigus oleks madalam kui tagatud hoiuste kõrgem nõudeõiguse järk ning teatud kõlblike hoiuste eelisnõudeõigus, kuid kõrgem muudest kõrgema nõudeõiguse järguga kohustustest ⁽⁵⁾.

2.4. Teise taseme kapitaliinstrumentide käsitus

Vaatamata ettepanud direktiivi püüdlustele olukorda parandada, võib riigisiseste õiguskordade jätkuv killustatus maksejõuetusmenetluse osas kujuneda keeruliseks väljakutseks. Seda eelkõige seoses teise taseme kapitaliinstrumentide ja muude allutatud kohustuste käsitlemisega maksejõuetusmenetluses ja kriisilahenduses. Mõnede liikmesriikide maksejõuetusmenetluses tehakse kriisilahenduse puhul vahet teise taseme kapitaliinstrumentide ja muude allutatud kohustuste nõudeõiguse järkudel. Teistes liikmesriikides on teise taseme kapitaliinstrumentide nõudeõiguse järk samaväärne (pari passu) muud liiki allutatud kohustustega. See võib teha kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise, näiteks mahakandmise või ümber arvestamise vastavalt direktiivile 2014/59/EL kriisilahendusametluses jaoks keeruliseks, sest teise taseme kapitaliinstrumentid tuleb teisendada enne allutatud võlga, kui allutatud võlg ei ole käsitletav täiendava esimese taseme omavahenditena või teise taseme kapitalina ⁽⁶⁾. Antud valdkonda tuleks täiendavalt ühtlustada, näiteks riigisiseste õiguskordade joendamisel maksejõuetusmenetluse osas selliselt, et teise taseme omakapitaliinstrumente käsitletakse erinevalt ning nende nõudeõiguse järk oleks madalam kui allutatud kohustustel. Teine täiendavat kaalumist vääriv küsimus pankade maksejõuetusmenetluses on kontsernisestest kohustuste nõudeõiguse järk krediitnõuete hierarhias.

2.5. Võlainstrumentide kõlblikkus eurosüsteemi laenuoperatsioonides

EKP juhhib tähelepanu võimalikele mõjudele, mida kõrgema nõudeõiguse järguga võlainstrumentide allutamine võib avaldada sama emitendi muudele võlainstrumentidele selles osas, mis puudutab eelnimetatud võlainstrumentide kõlblikkust eurosüsteemi laenuoperatsioonide tagatiseks. Euroopa Keskpannga suunis (EL) 2015/510

⁽¹⁾ Vt arvamuse CON/2016/28 punkti 3.1.2 ja arvamuse CON/2015/35 punkti 3.7.1.

⁽²⁾ Vt arvamuse CON/2015/35 punkt 3.7.3.

⁽³⁾ Juhime tähelepanu, et hoiuste tagamise skeemil on sama nõudeõiguse järk ning skeemi suhtes kehtivad hoiustajate õigused ja kohustused pärast tagatud hoiuste tagastamist.

⁽⁴⁾ Samuti on sama järk hoiustel, mis oleks tagatise kõlblikud hoiuste tagamise skeemi kohaselt, kui neid ei oleks tehtud läbi liidu krediitiasutuste filiaalide, mille asukohaks ei ole Euroopa Liit ega Euroopa Majanduspiirkond.

⁽⁵⁾ Teatud väiksemad krediitiasutused võivad kõlblike kohustuste miinimumnõudele vastamisel tugineda suurte hoiustele (st hoiused, mis on suuremad kui 100 000 eurot ning ei ole eraisikute, mikro- väikeste või keskmise suurusega ettevõtete hoiused), mille tähtjani on jäänud vähemalt üks aasta, kui kriisilahendusametluses ei kehtesta allutatunõuet. EKP märgib, et komisjon on teinud ettepaneku muuta direktiivi 2014/59/EL artikli 45 lõike 4 punkti f ning lisada direktiivi 2014/59/EL uus artikkel 45b (mis osutab määruse (EL) nr 575/2013 uutele artiklitele 72a ja 72b) ning et ettepanud muudatusi tuleks mõista selliselt, et need ei välista kõlblike kohustuste miinimumnõudele vastamisel tuginemist suurte ettevõtete hoiustele, mille tähtjani on jäänud vähemalt üks aasta, sarnaselt kehtivale korrale.

⁽⁶⁾ Vt direktiivi 2014/59/EL artikli 48 lõige 1.

(EKP/2014/60) ⁽¹⁾ sätestab ühtse raamistiku, mida kohaldatakse eurosüsteemis varadele, mis on kõlblikud asjaomaste operatsioonide tagatiseks. Selleks, et tagatis oleks kõlblik, peavad turukõlblikud varad olema võlainstrumentid, mille kõlblikuskriteeriumid on sätestatud suunises (EL) 2015/510 (EKP/2014/60). Suunise artikli 64 kohaselt ei tohi kõlblikest võlainstrumentidest tuleneda selliseid õigusi põhisummale ja/või intressile, mis on allutatud sama emitendi muude võlainstrumentide omanike õigustele ⁽²⁾.

2.6. *Tehnilised märkused ja muudatusettepanekud*

Teksti redaktsiooni ettepanekud, mille puhul EKP on soovitanud ettepannud direktiivi muuta, on esitatud eraldi tehnilises töödokumendis koos selgitustega. See tehniline töödokument on lisatud käesolevale arvamusele ja on avaldatud inglise keeles EKP veebilehel.

Frankfurt Maini ääres, 8. märts 2017

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Euroopa Keskpannga suunis (EL) 2015/510, 19. detsember 2014, eurosüsteemi rahapoliitika raamistiku rakendamise kohta (EKP/2014/60) (ELT L 91, 2.4.2015, lk 3).

⁽²⁾ Vt eelkõige arvamuse CON/2016/7 punkt 3.3.